

[Sønderby]

ste år turde tage et ansvar, er nu med til dette her. Jeg ved da godt, at der var nogle – også hr. Glistrup – der sagde, at refinansieringsordningen ikke duede, men det skyldes, at forudsætningerne er ændret. Forudsætningerne er blevet ændret med en lovgivning herinde, og vi håber, den er blevet bedre nu, men den er måske ikke så god, som vi troede.

Når hr. Bjørn Westh gik imod den, var det mere, fordi det var et brud på realrenteforliget, men det er jo ikke den lovgivning, vi skal drøfte her. Det er de partier, der sidste år turde tage et ansvar, der også nu tør tage et ansvar for at lave en landbrugslov. Men vi vil da gerne have en bredere kreds med. Ingen af forligspartierne siger, at de ikke vil have en bredere kreds med. Men den aftale, vi har lavet, står vi ved.

Dohrmann (FP):

Medmindre man absolut mener, at vi skal bruge mest mulig tid, er der såmænd ingen grund til at holde lange taler her ved andenbehandlingen.

Vi står med et forlig, som der har været forhandlet om i temmelig lang tid. Dette forlig har et flertal af partier her i Folketinget tilsluttet sig, og som det er sagt ganske rigtigt, skal samtlige partier være enige, for at der kan gennemføres ændringer i det.

Det, der naturligvis kan undre her ved andenbehandlingen, er, at det Socialdemokrati og det SF, som både ved første- og også her ved andenbehandlingen bruger virkelig megen tid på at kritisere det indgåede forlig, ikke har fundet anledning til at stille nogle flere ændringsforslag.

Efter at Kristeligt Folkeparti nu har taget ændringsforslag nr. 3 tilbage, resterer der 3 ændringsforslag; det er Socialdemokratiets og SF's bidrag til ændringer af den aftale, som vi, en kreds af partier, har indgået. Det tager jeg som et klart udtryk for, at hr. Bjørn Westh og Socialdemokratiet egentlig godt inderst inde kan se, at den aftale, vi har indgået, er rimelig god, og at man, hvis der ikke var nogle politiske kæpheste, der skulle rides, faktisk havde lyst til at stemme ja til lovforslaget. Anderledes kan det ikke opfattes.

Ved første behandling kom der positive tilkendegivelser fra samtlige partier – også Fremskridtspartiet. Jeg tror endda, at landbrugsministeren sluttede sit første indlæg i debatten

med en kraftig opfordring til bl.a. Socialdemokratiet, hvor han sagde, at ministeren gerne så, at et så bredt Folketing som muligt vedtog lovændringen.

Hvad er der sket siden? Jeg vil gerne spørge landbrugsministeren, om der virkelig har været, skal vi kalde dem reelle kontakter fra Socialdemokratiet med henblik på at stille eventuelle forbedringsforslag til den aftale, vi har indgået. Når vi rettede en opfordring til Socialdemokratiet, skal det da ingen hemmelighed være, at det ikke var af hensyn til Socialdemokratiet, men at det først og fremmest var landbruget, vi tænkte på. Selv om en kreds af partier indgår et forlig, kan det da godt være, at hr. Bjørn Westh eller andre mener, at forslaget kunne gøres bedre på nogle få punkter.

Men jeg sagde også i min opfordring, at det vel at mærke skulle være i retning af, at landbrugsloven blev liberaliseret. Jeg kan forestille mig, at det er dér, hindringen ligger, for hvis der er noget, både S og SF gerne vil, er det jo at styre faktisk alt, sådan at man fuldstændig tager dispositionsretten fra den enkelte landmand. Og det er ingen hemmelighed, at vi på dette punkt har lige præcis den modsatte opfattelse: så megen frihed som muligt til den enkelte – naturligvis under ansvar.

Når hr. Bjørn Westh står her og jamrer over, hvordan det vil gå med de små lokalsamfund, og taler om, at bygningerne vil falde sammen osv., må jeg gøre opmærksom på, at det er nøjagtig det, der sker i dag. Der er ingen, der kan eksistere ude i de små lokalsamfund – i særdeleshed ikke på de mindre ejendomme – og det er en af hovedårsagerne til, at de små lokalsamfund uddør. Jeg er sikker på, at dette her vil medvirke til, at der igen kommer en smule mere liv i hvert fald i de små lokalsamfund, og at nogle mennesker, som ellers ikke ville have slået sig ned i landområderne, fremover vil gøre det, og det kan da absolut kun være positivt set under alle politiske synsvinkler.

Endelig vil jeg gerne sige til hr. Glønborg, selv om hans ændringsforslag er taget tilbage, at en mulighed for at få gennemført noget af det, Kristeligt Folkeparti oprindeligt foreslog – jeg må lige tilføje, at det naturligvis også er noget, alle partier skal være enige om, for at det kan gennemføres – kunne være noget i retning af, at ægtefæller fik de samme liberale vilkår, som de, der lever i papirløse forhold, får efter